

Jazzwoman: «Cante sobre tot lo roïn que està envoltant esta societat de merda»

Entrevistem la rapera amb motiu de la sortida del disc 'Maléfica'

Jazzwoman | Clàudia Marconell

Metamorfosi de la felina d'Aldaia en el personatge de *Maléfica* (Propaganda pel fet!, 2020) en el nou llarga durada que factura la rapera. La integrant de **Periferia Norte** se situa en primera línia de foc per cantar a la de festa lliure i sense assetjament masclista. Parlem amb ella sobre la popularitat que li està donant la nova referència.

Amb *Bagheera* (autoeditat, 2018) ja donaves senyals d'un estil contundent, i amb *Maléfica* (Propaganda pel fet!, 2020) reafirmes aquesta aposta amb una sonoritat encara més ballable. Això és un reflex del moment que vius com a professional?

Sempre he sigut molt dura, i el fet que sigui ballable va eixir tot sol. De normal, he volgut fer de tot, una mescla de música, no m'he volgut centrar en un gènere en concret, i això és influència del que escolte en el dia a dia: sobretot música llatina, perquè m'agrada molt ballar i estar a gustet. A lo millor este disc és aixina i l'any que ve estic fent rap hardcore, és el que m'ix en eixe moment.

Combines el rap amb el reggaeton i l'electrònica. Sents que aquesta fusió viu un auge als

Països Catalans?

M'agrada fer fusions superestranyes, no conec gent que faça aquest tipus de mescla. Sí que he vist rap combinat amb electrònica, drum'n'bass, però amb el reggaeton i el rap no conec ningú encara.

Hi ha estigma al voltant d'aquest gènere?

De veres que hi ha un estigma al voltant del reggaeton, perquè la majoria de cançons són masculines. Però això depèn dels ideals de cada persona i de què vol transmetre cada música, a mi m'agradaria canviar eixe tipus de lletres. M'agrada molt el reggaeton i pense que es pot millorar.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=wcaiYAEDFoM>

Tot i ser molt festiu, aquest estil també pot ser reivindicatiu. Com es combinen aquests dos factors?

Cal tenir un bon missatge a donar, una bona melodia i un bon ritme, i que te donen ganes de ballar. En estes cançons pot haver-hi temes festius o no, en el meu disc reivindique les coses que no me pareixen bé. En qualsevol gènere musical pots parlar de lo que siga, els límits els posem cadascú, això depèn del que vullga transmetre cadascú en les seves cançons.

Quines temàtiques tractes en el nou disc?

Un poquet de poc: sobre el fet que podem anar de festa com ens ixca de la figa i que no haguem d'estar insegures per un torracollons que no coneix el respecte, de les mogudes que hem de passar els fumadors amb un toc d'humor, dels amics que passen a ser família, de l'abús de poder que hi ha a la feina, del voler estudiar i no poder pagar-ho, de desnonaments i tot lo roïn que està envoltant esta societat de merda.

T'has situat a primera línia de l'escena dels Països Catalans. Com vius aquesta popularitat?

La veritat és que no considere que tinga popularitat, soc una persona normal que puc anar amb els meus amics o família o anar a compar el pa amb total normalitat. Si alguna volta m'ha passat que m'han demanat una foto, la gent ha sigut superrespectuosa.